

Dreptul de ședere

Dovada că autoritățile statului, în care se află cetățenii români, le-au aprobat stabilirea, constă în:

- **viză** în forma stabilită de autoritățile statului respectiv;
- **permis de rezident, de muncă sau studii;**
- **pașaport sau carte de identitate eliberate de autoritățile statului de reședință;**
- **dovada de înregistrare a domiciliului** pentru cetățenii români care se stabilesc într-unul din statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elvețiene;
- **certificat de înregistrare, de domiciliu etc.;**
- altă dovadă scrisă eliberată în acest scop (*orice document care atestă domiciliul, reședința sau șederea legală pe teritoriul unui stat, cu condiția ca acest document să arate existența unui raport juridic între cetățeanul român și statul gazdă*).

Traducerea autorizată în limba română a documentului care atestă domiciliul/rezidența cetățeanului român în străinătate **nu este necesară**, dacă denumirile rubricilor sunt redactate și în limbile engleză și/sau franceză (*cum sunt cele ale documentelor de identitate sau de călătorie, precum și cele ale unor permise de ședere/rezidență*).

Aceeași regulă este aplicabilă și celorlalte documente conforme eliberate de autoritățile statului de domiciliu și care conțin, pe lângă datele de identitate ale titularilor, adresa la care locuiesc pe teritoriul statului respectiv, perioada de valabilitate și, eventual, scopul șederii.